

hed derfor, og den er at købe sig ind og give så godt et tilbud, at DSB Rederi A/S, der jo skal drives forretningsmæssigt, simpelt hen ikke kan sige nej. Og det er klart, at sådan et tilbud ikke vil fremkomme, for så bliver det endnu mere umuligt at sejle rentabelt. Men eftersom DSB har betalt for sine lejer og selv har indrettet sine lejer, så er der ikke tale om et monopol derved, at de ikke giver disse eller dele af disse fra sig, medmindre det sker efter forretningsmæssige principper, og et sådant tilbud foreligger, så vidt jeg har hørt, ikke.

Så skal jeg som næstsidste punkt lige nævne hensynet til sikkerheden. Trafikudvalget har jo sammen med trafikministeren været på besigtigelse på stedet, og det er mit indtryk – det kan måske være mindre væsentligt, men det er også mange fagfolks indtryk – at det i forbindelse med udsejlingen og indsejlingen mellem molerne er ganske uladsiggørligt at have yderligere færger sejlede fra disse lejer, uden at sikkerheden kommer i den allerstørste fare. Hr. Tommy Dinesen nævnte et eksempel med motorstop; men der er jo også noget, der hedder strømforhold og vindforhold og stærkt nedsat sigtbarhed, og alle disse ting vil klart være til hinder for, at der kan sejle flere færger, end der gør i øjeblikket. Også af den grund er begge de foreslåede dagsordener og hele tankegangen fuldstændig forskruet.

Så skal jeg bare endnu en gang nævne, at sagen jo efter Trafikudvalgets anmodning er gået til udtalelse i Transportrådet, som har påtaget sig den opgave at fremskaffe egnede specialister på området. Jeg forsøgte i forrige uge at forhøre, om det var muligt at få Transportrådets svar på vores forespørgsel frem inden debatten i dag, men det var desværre ikke muligt; det ligger ikke i vores hænder.

På baggrund af, at dette udestår, finder jeg forespørgslen og dagsordenerne helt håbløse. Jeg forstod også på hr. Stefan G. Rasmussen, at den dato, han ikke kunne lide – det er en bemærkning til hr. Ole Donner – var datoen den 5. december, altså datoen i dag, fordi den ligger forud for modtagelsen af de udtalelser, vi har bedt Transportrådet om, og da disse udtalelser – ikke nogen afgørelse, men et råd – altså endnu ikke foreligger, så er det da meningsløst på den ene side at sende sagen til udtalelse et sted og på den anden side forsøge at presse en beslutning igennem på et tidspunkt, hvor det råd, man har bedt om, endnu ikke er indgået. Man kan jo ikke sætte dygtige og kompetente mennesker i arbej-

de på den måde og så, inden de har afsluttet arbejdet, lade dem vide, at vi i øvrigt er ganske ligegladede med, hvad de kommer med, for vi beslutter os, inden deres svar er indgået. Sådan kan man altså ikke lege.

Så nu er jeg spændt på, om der bliver mere end tre, fire stemmer for. Det kan da være, at det kan vokse til fem eller seks, men denne forespørgsel er et pip i papkassen og har ikke nogen som helst relevans og gavner ikke et menneske og bringer ikke nogen sag en kvart knob fremad.

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Det, der får mig herop, er hr. Arne Melchior's indledende bemærkning. Jeg har lagt mærke til og har en fornemmelse af, at hr. Melchior er et meget retskaffent menneske, som ofte, hvis der er nogen, der her fra talerstolen insinuerer noget, som der ikke er bund i, benytter sig af en anledning til at gå herop og berigtige det, og det synes jeg altså også at jeg vil gøre over for hr. Melchior, idet jeg vil sige til hr. Melchior, at jeg faktisk stillede spørgsmål i denne sag, lang tid før det af hr. Melchior nævnte dagblad begyndte at fokusere på sagen. Og dér vil jeg understrege, at netop det, at Det Konservative Folkeparti syntes, at priserne lå alt for højt, og derfor mente, at konkurrencesituationen måtte forbedres, har været af interesse for forbrugerne. Og vi tror altså, at Helsingør-Helsingborg-overfarten har godt af at få lidt konkurrence i stedet for at befinde sig i denne meget monopoliserede tilstand.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Således foranlediget vil jeg da gerne bekræfte, at jeg er opmærksom på, at hr. Stefan G. Rasmussen og hans parti har interesseret sig for denne sag før den af mig nævnte artikelserie. Det er al ære værd, og det er et folketingsmedlems både ret og næsten pligt – næsten pligt, men i hvert fald fulde ret – at gøre det, og det tager jeg hatten af for.

Det, jeg tillod mig lidt sarkastisk-muntert at sige, er, at det langtfra er alle de udtalelser og oplysninger, der har stået i dagbladet Børsen om dette, som er egnede til at lægge til grund ved ens stillingtagen. Det var kun det, jeg mente, og jeg beklager, hvis det har været misforståeligt.